

Dosarul nr.3ra-1176/19

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (N.Lazareva)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G.Colev, L.Caraianu, Șt.Starciuc)

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Termo”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Dan Elena împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Termo” cu privire la anularea deciziei,

împotriva deciziei din 13 mai 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul depus de Dan Elena și a fost casată hotărârea din 20 august 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 12 ianuarie 2017 Dan Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Termo” mun. Ceadâr-Lunga privind anularea ca fiind ilegală a deciziei comisiei SA „Apă-Termo” mun. Ceadâr-Lunga din 18 noiembrie 2016 cu privire la efectuarea recalculării pentru volumul apei consumate în sumă de 1800 de lei și a facturii în sumă de 1800 de lei. (f. d. 4, 26)

În motivarea acțiunii a indicat că, decizia din 18 noiembrie 2016 a comisiei SA „Apă-Termo” mun. Ceadâr-Lunga este ilegală și pasibilă anulării din următoarele temeiuri.

Astfel, la emiterea deciziei comisia nu a luat în calcul faptul că din anul 2011 Dan Elena nu este proprietara imobilului amplasat în XXXXX, respectiv, nu putea fi parte a contractului pentru livrarea apei.

La 16 ianuarie 2017 Dan Elena a înaintat cerere de concretizare a cerințelor solicitând anularea deciziei comisiei SA „Apă-Termo” mun. Ceadâr-Lunga nr. 68 din 01 noiembrie 2016 cu privire la efectuarea recalculării volumului apei potabile consumate în suma de 1895,40 de lei ca fiind ilegală și a facturii pentru luna noiembrie 2016 în suma de 2 763 de lei.

În motivarea cererii a indicat că a înaintat cererea de chemare în judecată privind anularea actului administrativ (decizia comisiei SA „Apă-Termo”

mun.Ceadâr-Lunga) privind efectuarea recalculării pentru apa potabilă consumată din 18 noiembrie 2016 și a cont-facturii.

A menționat că în cererea de chemare în judecată depusă de ultima sunt greșit indicate atât data deciziei emise de SA „Apă-Termo” (18 noiembrie 2016), cât și suma, astfel și-a concretizat cererea de chemare în judecată cu solicitare de a anexa la materialele dosarului copiile de pe acte.

A declarat că prin decizia comisiei SA „Apă-Termo” nr. 68 din 01 noiembrie 2016 i-a fost calculată suma de 1895,40 de lei pentru apa potabilă consumată din imobilul situat în XXXXX.

Prin decizia comisiei SA „Apă-Termo” nr. 68 din 01 noiembrie 2016 Dan Elena a fost obligată să instaleze din nou contorul de apă în termen de 15 zile.

A relatat reclamanta că în această parte decizia comisiei de asemenea este ilegală, dat fiind faptul că ea nu este proprietara imobilului din 20.09.2011.

A comunicat reclamanta că s-a adresat la SA „Apă-Termo” cu o cerere prealabilă la 14.11.2016 prin care a solicitat anularea deciziei comisiei ca neîntemeiată, din motiv că ea nu este proprietara imobilului, iar la 06.12.2016 a primit refuz de primire a cererii prelabile.

La data de 21 noiembrie 2017 Dan Elena a înaintat cerere privind repunerea în termen de adresare a cererii de chemare în judecată în ordine de contencios administrativ, deoarece SA „Apă-Termo” în decizia sa nu a indicat că această decizie poate fi contestată, precum și nici termenul, nici ordinea de contestare a acesteia.

În conformitate cu art. 93 din Hotărâre ANRE nr. 271 din 16.12.2015 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, în cazul în care operatorul a stabilit că consumatorul a utilizat fraudulos serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, operatorul emite o decizie argumentată, cu indicarea circumstanțelor și a motivelor ce au stat la baza emiterii acesteia. Operatorul este obligat să indice în decizie dreptul consumatorului privind contestarea acesteia în caz de dezacord, precum și termenul de contestare.

A susținut reclamanta că neindicarea în decizie a dreptului consumatorului de a o contesta în cazul dezacordului cu ultima, precum și a termenului de contestare este o cauză motivată, dat fiind faptul că ea are o vârstă înaintată de 80 de ani.

La 02 martie 2018 Dan Elena a depus cerere privind concretizarea circumstanțelor de fapt și de drept, invocând că la 20 septembrie 2011 a vândut apartamentul nr.XXXXXX și nu este proprietară acestui imobil.

A declarat că reprezentantul SA „Apă-Termo” a fost înștiințat despre schimbarea proprietarului la 27 decembrie 2015, precum că în perioada de iarnă a anului 2015-2016 vor fi prezentate spre plată indicațiile medii lunare a contorului de 7m³, semnat de el însuși.

În conformitate cu art. 49 din Hotărâre ANRE nr. 271 din 16.12.2015 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, ea a achitat integral plata și datoriile pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

A indicat că la data de 21.10.2016 contorul de apă a fost supus verificării, însă contrar prevederilor art.85 și art.86 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, personalul operatorului nu a întocmit actul de

depistare a consumului fraudulos, modalitatea în care s-a efectuat consumul fraudulos nu este cunoscută. Mai mult ca atât, operatorul a prezentat un careva act fără titlu, fără un număr de identificare în care câțiva angajați SA „Apă-Termo” constată că în imobilul sunt domiciliați cinci persoane, însă careva fapte și concluzii în act nu au fost indicate.

În conformitate cu art. 91 al Regulamentului se interzice operatorului să aplice prevederile punctului 125 din prezentul Regulament (volumul serviciului public furnizat în funcție de secțiunea bransamentului, viteza mișcării apei și de durata consumului) în cazul în care nu a fost stabilită modalitatea prin care consumatorul a efectuat consumul fraudulos.

A confirmat reclamanta că la data de 01 noiembrie 2016 SA „Apă-Termo” mun. Ceadâr-Lunga a emis decizia nr. 68 de a-i calcula pentru consumul fraudulos suma de 1895 de lei și de a o obliga să fie din nou instalat contorul pe apă, deși el se află permanent.

În conformitate cu art. 93 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, în cazul în care operatorul a stabilit că consumatorul a utilizat fraudulos serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, operatorul emite o decizie argumentată, cu indicarea circumstanțelor și a motivelor ce au stat la baza emiterii acesteia. Operatorul este obligat să indice în decizie dreptul consumatorului privind contestarea acesteia în caz de dezacord, precum și termenul de contestare.

A invocat că această decizie nu este motivată, nu este informația privind dreptul și termenele de contestare, mai mult ca atât este emisă în privința persoanei care nu este proprietarul imobilului.

Conform pct. 3 anexe nr. 10 din HG despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă nr. 191 din 19.02.2002 încheierea contractului se inițiază de către prestatorul de servicii, printr-un aviz înaintat consumatorului împreună cu contractul-model.

Prin hotărârea din 20 august 2018 a Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga s-a respins ca neîntemeiată cerința reclamantei Dan Elena de repunere în termen de adresare cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ, iar cererea de chemare în judecată depusă de Dan Elena împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Termo” cu privire la anularea deciziei a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia din 13 mai 2019 a Curții de Apel Comrat s-a admis apelul depus de Dan Elena, s-a casat hotărârea din 20 august 2018 a Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, s-a admis repunerea în termen a cererii de adresare în instanță de contencios administrativ, s-a admis acțiunea. S-a anulat decizia comisiei SA „Apă-Termo” mun. Ceadâr-Lunga nr. 68 din 01 noiembrie 2016 cu privire la efectuarea recalculării volumului apei potabile în sumă de 1895,40 de lei ca fiind ilegală în fond și emisă cu încălcarea legii. S-a recunoscut ca fiind ilegală cont-factura pentru luna noiembrie 2016 în sumă de 2 763 de lei.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că în conformitate cu pct.85 din Hotărâre ANRE nr. 271/2015 din 16.12.2015 cu privire la aprobarea

Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare în cazul depistării consumului fraudulos, personalul operatorului este obligat să demonstreze acest fapt consumatorului și să întocmească actul de depistare a consumului fraudulos, conform anexei nr.4 la prezentul Regulament în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte. Personalul operatorului indică în act, în mod obligatoriu, modalitatea în care consumatorul a efectuat consumul fraudulos.

Conform Anexei nr.4 la Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea ANRE nr.271/2015 din 16 decembrie 2015, actul de depistare a consumului fraudulos trebuie să corespundă Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea ANRE nr.271 /2015 din 16 decembrie 2015, trebuie să conțină în mod obligatoriu: numărul, data și ora întocmirii, numele consumatorului, adresa locului de consum, indicațiile contorului la ziua controlului, nr. sigiliului operatorului aplicat la contor/afectat (da/nu), încălcările depistate, modalitatea consumului fraudulos, explicațiile consumatorului, concluzii.

Astfel, instanța de apel a menționat că în cazul depistării consumului fraudulos a apei de către Dan Elena angajații SA „Apă-Termo” mun. Ceadâr-Lunga urmau să înlăture încălcările depistate și să păstreze probele respective, însă asemenea probe nu au fost prezentate în cadrul examinării cauzei.

Prin recursul depus la 12 iulie 2019 Societatea pe Acțiuni „Apă-Termo” a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Comrat a emis decizia la 13 mai 2019, iar recurentul a recepționat decizia recurată conform avizului de recepție la 18 iunie 2019.

Prin urmare, recursul depus la 12 iulie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Termo”, nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Termo”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Termo” se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru